

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Solskins-Historier

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 134. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeventyr05val-shoot-idm139748572001136/facsimile.pdf> (tilgået 16. maj 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

Træets Blade, det faldt i Drengens Haand, og det ene Blad blev til tre, blev til ti, blev til en heel Bog, og han læste i den om Naturens Underværker, om Modersmaalet, om Tro og Viden. Mod Sengetid lagde han Bogen under sit Hoved for ikke at glemme hvad han havde læst, og Bogen bar ham til Skolebænk, 5 til Lærdoms Bord. Jeg har læst hans Navn mellem de Lærdes!« sagde *Solskinnet*.

»Svanen fløj ind i Skoveensomhed, hvilede sig der paa de stille mørke Søer, hvor Aakanden groer, hvor de vilde Skovæbler groe, hvor Gjøg og Skovdue har hjemme. 10

En fattig Kone samlede Brændsel, nedfaldne Grenne, bar dem paa sin Ryg, sit lille Barn bar hun ved Brystet og gik sin Hjemvei. Hun saae den gyldne Svane, Lykkens Svane, løfte sig fra den siggroede Bred. Hvad skinnede der? Et gyldent Æg; hun lagde det ved sit Bryst og Varmen blev; der var vist Liv i Æg- 15 get. Ja, det pikkede indenfor Skallen; hun fornemte det og troede, [16] det var hendes eget Hjerte, der slog.

Hjemme i sin fattige Stue tog hun Guld-Ægget frem. »Tik! tik!« sagde det, som var det et kosteligt Gulduhr, men et Æg var det med levende Liv. Ægget revnede, en lille Svaneunge, 20 fjedret, som af det pure Guld, stak Hovedet frem; den havde om Halsen fire Ringe, og da den fattige Kone netop havde fire Dreng, tre hjemme og den fjerde, som hun havde baaret med i Skoveensomheden, saa begreb hun strax, at her var en Ring til hver af Børnene, og idet hun begreb det, fløj den lille Guldfugl. 25

Hun kyssede hver Ring, lod hvert Barn kysse een af Ringene, lagde den ved Barnets Hjerte, satte den paa Barnets Finger.

»Jeg saae det!« sagde *Solskinnet*. »Jeg saae hvad der fulgte!« Den ene Dreng satte sig i Leergraven, tog en Klump Leer i sin Haand, dreiede det med Fingrene, og det blev en *Jason-Skik-* 30 kelse, der havde hentet det gyldne Skind.

Den anden af Drengene løb strax ud paa Engen hvor Blomsterne stode med alle tænkelige Farver; han plukkede en Haandfuld, klemte dem saa fast, at Safterne sprøjtede ham ind i hans Øine, vædede Ringen, det kriblede og krablede i Tanker 35 og i Haand, og efter Aar og Dag talte den store Stad om den store Maler.

Den tredie af Drengene holdt Ringen saa fast i sin Mund, at den gav Klang, Gjenlyd fra Hjertebunden; Følelser og Tanker [17] løftede sig i Toner, løftede sig, som syngende Svaner, dukkede 40

14 hun] det var varmt endnu. Hun O; denne sætning forbedrer sammenhængen.
25 hver] hvert B.